

พัฒนาการคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง Development of the Foreign Language Transliteration Appeared in Thai Entertainment Magazines

นลินี อัมพินธ์

Nalinee Amphin

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเขียนคำทับศัพท์ การเปลี่ยนแปลงเสียง และการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้ 1. วิธีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิงพบว่า 1) นิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ.2495 – 2532 พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศทั้งหมด 23 หมวดอักษร 273 คำ ปรากฏวิธีการเขียนทั้งหมด 397 รูปแบบ เป็นคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีวิธีการเขียนไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 204 คำ 2) นิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2533 – 2553 พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศทั้งหมด 19 หมวดอักษร 340 คำ ปรากฏวิธีการเขียนทั้งหมด 640 รูปแบบ เป็นคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีวิธีการเขียนไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน มีจำนวน 378 คำ 2. การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง พบว่า 1) คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศจากนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2495 – 2532 พบทั้งหมด 273 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียง จำนวน 39 คำ พบมากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ จำนวน 25 คำ รองลงมา การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ จำนวน 6 คำ การตัดเสียงจำนวน 4 คำ การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์จำนวน 2 คำ การเพิ่มเสียงจำนวน 1 คำ และการลากเข้าความ จำนวน 1 คำ ตามลำดับ 2) คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศจากนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2533 – 2553 ทั้งหมด 340 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียง จำนวน 45 คำ พบมากที่สุด คือ การตัดเสียงจำนวน 20 คำ รองลงมา การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ จำนวน 13 คำ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ จำนวน 9 คำ การเพิ่มเสียงจำนวน 3 คำ และ

การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์จำนวน 1 คำ ตามลำดับ 3. ความหมายและการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิงพบว่า 1) คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศจากนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2495 – 2553 พบทั้งหมด 340 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย จำนวน 55 คำ พบมากที่สุด คือ ความหมายแคบเข้า จำนวน 32 คำ รองลงมาความหมายย้ายที่ จำนวน 14 คำ ความหมายกว้างออก จำนวน 7 คำ และไม่ปรากฏความหมายจำนวน 2 คำ ตามลำดับ 2) คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2533 – 2553 พบทั้งหมด 340 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย จำนวน 109 คำ พบมากที่สุด คือ ความหมายแคบเข้า จำนวน 72 คำ รองลงมา ความหมายย้ายที่ จำนวน 35 คำ กว้างออก 1 คำ และไม่ปรากฏความหมายจำนวน 1 คำ ตามลำดับ

Abstract

The purposes of this research were: to learn how to write a transliteration, sound change and the meaning of the words which transliterated in foreign languages in the entertainment magazines.

The results of this study were 1. the ways how to write the transliteration of a foreign language in the entertainment magazines were found that 1) During 1952-1989 had showed the transliteration of all 23 foreign languages. There were 273 words appeared the ways to write in the total of 397 forms. The transliteration transcribed from foreign language was not written according to the transliteration methods of the Royal Society of Thailand for 204 words. 2) During 1990 - 2010 found the transliteration of all 19 foreign languages, there were 340 words appeared the way to write in the total of 640 forms. The transliteration transcribed from foreign language was not written according to the transliteration method of the Royal Society of Thailand for 378 words. 2. The changes in the transliteration of foreign languages in entertainment magazines were as follows: 1) Foreign language transliteration from the entertainment

magazines during 1952 - 1989 found 273 words. The transliteration of foreign languages had changed the tone in the number of 39 words. The most common change was the vowel sound for 25 words, followed by the consonant sound for 6 words. There were the deletion for 4 words, 2 words in the sound change of tone, 1 word in the addition and 1 word in the popular etymology in order. 2) Foreign language transliteration from the entertainment magazine during 1990-2010 found 340 words. The transliteration of foreign languages had changed the tone for 45 words. The most common change was the deletion for 20 words, followed by the vowel sound change for 13 words. The consonant sound change found 9 words, the addition found 3 words and tone sound change found 1 word in order. 3. Meaning and change of meanings of transliterated foreign languages in entertainment magazines were found that 1) the transliteration of foreign languages from entertainment magazine during 1952 - 2010 found 340 words. There were the transliteration of foreign languages had changed the meaning for 55 words. The most common change was the narrowing definition which found 32 words, followed by the transference found 14 words, widening definition found 7 words. In addition there was no meaning that found 2 words in order. 2) the transliteration of foreign languages from entertainment magazine during 1990-2010 found 340 words. There were the transliteration of foreign languages has changed the meaning for 109 words. The most common change was the narrowing definition which found 72 words, followed by the transference found 35 words, widening definition found 1 word. In addition, there was no meaning that found 1 word in order.

บทนำ

ภาษาถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ เป็นสิ่งที่รวมความคิด ความเชื่อ ประสบการณ์ ต่าง ๆ และก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษามีวิวัฒนาการควบคู่กับสังคมมนุษย์มาโดยตลอด และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ

เนื่องจากภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม มนุษย์มีการสืบทอดวัฒนธรรมทางภาษามาเป็นระยะเวลายาวนาน เมื่อมนุษย์สืบทอดภาษาต่อกันมาจึงเกิดการผิดเพี้ยนไปจากภาษาดั้งเดิม เพราะภาษาทุกภาษาที่ยังมีผู้ใช้พูดอยู่จะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังที่วีโลวธรณ ชนิชฐานันท์ (2533: 4) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษาไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงในภาษาจะเป็นในลักษณะวิวัฒนาการ คือ เปลี่ยนแบบค่อยเป็นค่อยไป สาเหตุที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนไปมาก คือ การยืม ถ้าพิจารณาคำในภาษาไทยปัจจุบันจะพบว่า คำส่วนใหญ่เกิดจากการยืมคำแทบทั้งสิ้น เช่น ถ้าเป็นศัพท์ด้านศาสนา และวรรณคดีมักจะยืมคำมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ถ้าเป็นศัพท์ทางวิทยาศาสตร์จะยืมมาจากภาษาทางตะวันตก ถ้าเป็นศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมักจะเป็นคำไทย แต่ก็มีภาษาเขมรและภาษาจีนปนอยู่เป็นจำนวนมาก ภาษาทุกภาษาย่อมมีการยืมคำจากภาษาต่าง ๆ เข้ามาใช้ในภาษาของตน ภาษาไทยก็เช่นเดียวกันได้ปรากฏหลักฐานในเอกสารต่าง ๆ ว่ามีการนำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้นานแล้ว เช่น ค้นพบหลักศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงที่ปรากฏการใช้คำที่มาจากภาษาบาลี และสันสกฤตอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากคำภาษาบาลีและสันสกฤตซึ่งเป็นคำส่วนใหญ่ที่ไทยรับเข้ามาใช้ในภาษาแล้วยังมีคำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อีกหลายภาษาที่เรารับมาใช้เช่นเดียวกัน เช่น ภาษาจีน ภาษามอญ ภาษาฝรั่งเศสและอังกฤษ เป็นต้น (จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์, 2546: 159)

วิธีนำคำจากภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษานั้น มีหลายวิธี ดังที่อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์(2547: 186-187) ได้กล่าวถึงวิธีการนำคำทับศัพท์มาใช้ในภาษาไทยไว้ว่า วิธีการนำคำทับศัพท์มาใช้ในภาษาไทยมี 2 วิธี วิธีแรก คือ รับเอาคำภาษาตะวันตกเข้ามาโดยไม่เปลี่ยนแปลงการออกเสียงเลย หรืออาจเปลี่ยนเล็กน้อยและเขียนเป็นอักษรภาษาไทย วิธีการดังกล่าวนี้เรียกว่า การยืมคำ หรือการยืมศัพท์ หรือเรียกว่า การทับศัพท์ วิธีที่ 2 คือ การใช้คำไทยที่เทียบเท่าคำจากภาษาตะวันตก ถ้าไม่มีคำไทย ก็จะใช้คำใหม่ขึ้นมา วิธีการนี้เรียกว่า ศัพท์บัญญัติ คือ การทับศัพท์

การลากเข้าความ การแปลงศัพท์ที่รับเข้ามาใช้โดยการทับศัพท์ การแปลงความหมาย การแปลศัพท์ และการสร้างศัพท์หรือบัญญัติคำ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเลือกใช้วิธีทับศัพท์ เพราะการยืมคำโดยวิธีการทับศัพท์นั้นเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกกว่าวิธีอื่น ๆ

ในปัจจุบันมีการใช้คำยืมภาษาต่างประเทศหรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่า คำทับศัพท์ เป็นจำนวนมาก ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 520) ได้ให้ความหมายของคำทับศัพท์ ไว้ว่า ทับศัพท์ ว. ที่รับเอาคำของภาษาหนึ่งมาใช้ในอีกภาษาหนึ่งโดยวิธีถ่ายเสียง และถอดอักษร เช่น เขียนทับศัพท์ แปลทับศัพท์ การนำคำทับศัพท์มาใช้ส่วนมากจะพบ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อ ภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก ดังที่กำชัย ทองหล่อ (2537: 329) ได้กล่าวถึงภาษาอังกฤษไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แพร่หลายไปทั่วโลก เป็นสื่อสัมพันธ์ในการค้าขาย และการเผยแพร่วัฒนธรรมตะวันตกไปยังส่วนต่าง ๆ ของโลก เพราะฉะนั้นคำภาษาอังกฤษ จึงแทรกซึมเข้าไปในภาษาของชาติต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทยเราด้วย

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทย เพิ่มขึ้น เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษามีความรู้ มีการศึกษา และทันสมัย ดังนั้น หากใครพูดภาษาอังกฤษได้ก็จะได้รับการยกย่องชื่นชมจนเกิดเป็น ค่านิยมขึ้น ในช่วงแรกจะใช้เฉพาะกลุ่มนักวิชาการ แพทย์ ต่อมาจึงมีการเลียนแบบกัน และแพร่หลายไปยังกลุ่มอื่นๆ ในขณะที่ภาษาไทยกลับถูกละเลยและให้ความสำคัญ น้อยลง

คำทับศัพท์ได้รับความนิยมในทุกวงการ ดังที่วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550: 123-156) ได้รวบรวมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบในวงการต่าง ๆ ไว้ดังนี้ คำทับศัพท์ ในวงการการเมือง คำทับศัพท์ในวงการช่าง คำทับศัพท์ในวงการกีฬา คำทับศัพท์ใน วงการแพทย์ คำทับศัพท์ในวงการวิทยาศาสตร์ คำทับศัพท์ในวงการการศึกษา คำทับ ศัพท์ทางภูมิศาสตร์ คำทับศัพท์ในวงการเศรษฐกิจ คำทับศัพท์ในมาตราชั่ง ตวง วัด คำ ทับศัพท์ในวงการการคมนาคม คำทับศัพท์ในวงการนันทนาการ บันเทิง และคำทับ ศัพท์เบ็ดเตล็ด จากการรวบรวมคำทับศัพท์นี้จะเห็นได้ว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมี ในทุกวงการ ตามที่ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูล พบว่า ปัจจุบันนิตยสารบันเทิง มีจำนวนมากขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งนิตยสารบันเทิงเหล่านี้มีการใช้คำทับศัพท์เป็นจำนวน มาก นอกจากนี้ยังพบว่า การเขียนคำทับศัพท์ในนิตยสารบันเทิงมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น ...ด้วยเท่คนิคและไตเติ้ลให้หนังเรื่อง “ชีวิต” ...

(ภาพยนตร์บันเทิง, 2517)

คำว่า “เทคนิก” มาจากคำว่า “technic” หมายถึง ความสามารถ เฉพาะสาขา ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานในปัจจุบันเขียนเป็น “เทคนิค” ซึ่งจะไม่มีความหมายไม่แต่คู่ คำว่า “ไตเติล” มาจากคำว่า “title” หมายถึง ชื่อเรื่อง หรือตัวอย่างเรื่อง ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานในปัจจุบันเขียนเป็น “ไตเติล” จะไม่ใส่วรรณยุกต์ เนื่องจาก คำว่า “เติล” ไม่มีคำใช้ในภาษาไทย

...นวนิยายอิทในหนังสือ “แสนชน” จากบทประพันธ์...

(ภาพยนตร์บันเทิง, 2517)

คำว่า “อิท” มาจากคำว่า “hit” หมายถึง ได้รับความนิยม ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานในปัจจุบันเขียนเป็น “อิท” ซึ่งจะใช้ “ต” สะกด จากตัวอย่างข้างต้น พบว่า วิธีการทับศัพท์ในนิตยสารบันเทิงในอดีตเหล่านี้ มีวิธี การเขียนคำทับศัพท์ไม่เหมือนกับหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานในปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาและรวบรวมคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง ตั้งแต่พุทธศักราช 2495 – 2553 ซึ่งเป็นช่วงที่มีนิตยสารบันเทิงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการเขียนคำทับศัพท์ การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ ความหมายและการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ในนิตยสารบันเทิง อันเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาถึงวิวัฒนาการของอักษรไทย และภาษาไทยสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการเขียน การเปลี่ยนแปลงเสียง และการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง ระหว่างพุทธศักราช 2495 – 2553 ที่ปรากฏในข่าวคอลัมน์ในนิตยสารบันเทิงเท่านั้น ไม่ศึกษาคำทับศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องสั้น นวนิยาย กวีนิพนธ์ และโฆษณา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิวัฒนาการคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้ประชากรจากนิตยสารบันเทิงระหว่างพ.ศ. 2495 – 2553 จำนวนทั้งสิ้น 9,092 ฉบับ ดังนี้

1.1 นิตยสารรายสัปดาห์ ได้แก่ ตู๊กตาทอง, ภาพยนตร์บันเทิง, ภาพยนตร์และโทรทัศน์, ทีวีพูล, กอสซิปสตาร์, ทีวีนไซด์ และดาราไทย

1.2 นิตยสารรายปักษ์ ได้แก่ ภาพยนตร์โทรทัศน์, โลกดารา, เอนเทอร์เทน, สตาร์พิกส์, อู๊ปส์, โอโห, ฮูว์, โอเค 135 ฉบับ, เฮลโล และแดนดารา

1.3 นิตยสารรายเดือน ได้แก่ ภาพยนตร์รีวิวดีวี, ไทยโทรทัศน์, เอ สตาร์, สีสัน, ฮอท, เอฟ 3 ทวี 3 แฟนคลับ, เอเชียนพลัส, ทีวีแมกกาซีน, ดาราสยาม และ ภาพยนตร์

2. เกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หลักเกณฑ์การเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศของราชบัณฑิตยสถาน ตามที่ปรากฏในหัวข้อการตรวจเอกสาร

2.2 เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงเสียงของวิไลศักดิ์ กิ่งคำ ซึ่งได้จำแนกลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเสียงไว้ 5 ลักษณะได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ (Vowel Change) การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ (Consonant Change) การตัดคำ (Chipping words) การเพิ่มเสียง (add of sound) การลากเข้าความ (Popular Etymology)

2.3 เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงความหมายของพระยาอนุমানราชธน ซึ่งได้จำแนกลักษณะการเปลี่ยนแปลงความหมายไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายแคบเข้า หมายถึงการนำคำที่มีความหมายหลายอย่างไปใช้เพียงความหมายใดความหมายหนึ่ง เมื่อใช้คำนั้นในความหมายแคบอยู่เสมอก็จะทำให้ความหมายอื่นหมดไปคงเหลือแต่ความหมายที่แคบเพียงความหมายเดียวความหมายกว้างออก หมายถึง คำที่มีความหมายเฉพาะอย่าง ต่อมานำไปใช้หมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และความหมายย้ายที่ หมายถึง คำที่มีความหมายเปลี่ยนไปจากความหมายเดิมอาจเป็นไปในลักษณะข้างเคียงหรือเปลี่ยนไป เนื่องจากความเข้าใจความหมายเดิมคลาดเคลื่อน

3. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา วิจัยและวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ การเปลี่ยนแปลงเสียง การเปลี่ยนแปลงความหมาย นิตยสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลคำทับศัพท์ในนิตยสารบันเทิงนิตยสารบันเทิง โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย ตามที่ปรากฏในหัวข้อประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3 จัดกลุ่มข้อมูลออกเป็น 2 ช่วง คือ คำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงก่อนปีพุทธศักราช 2532 และคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงหลังปีพุทธศักราช 2533 ซึ่งกำหนดช่วงจากประกาศหลักเกณฑ์คำทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมคำทับศัพท์ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงระหว่างปีพุทธศักราช 2495 – 2553 มาวิเคราะห์ใน 3 ประเด็น ดังนี้

4.1 วิเคราะห์วิธีการเขียนคำทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน

4.2 วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเสียงโดยใช้เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ พยัญชนะ การตัดคำ การเพิ่มเสียง และการลากเข้าความ

4.3 วิเคราะห์ความหมายใช้เกณฑ์ความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก และความหมายย้ายที่

5. การสรุปและนำเสนอผลงานในการศึกษาค้นคว้า

5.1 สรุปผลของการวิจัย

5.2 อภิปรายผลของการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องวิวัฒนาการคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. วิธีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงระหว่างปี พ.ศ. 2495 – 2553 ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1.1 คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วง

พ.ศ. 2495 – 2532 พบทั้งหมด 23 หมวดอักษร 273 คำ โดยปรากฏวิธีการเขียนทั้งหมด 397 รูปแบบ ซึ่งมีคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่เขียนตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานทั้งหมด 193 คำ เช่น ก๊อปปี้, คลับ, ซ็อบปิ้ง, ซีน, ติวเตอร์, วิดีโอ, สกู๊ป, โหวต, อเมริกัน, และไฮโซ

คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีวิธีการเขียนไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน มีจำนวน 204 คำ แต่ละคำปรากฏวิธีการเขียนที่แตกต่างกันสามารถสรุปวิธีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน ได้ 10 วิธี ดังนี้

1.1.1 มีการเพิ่มรูปวรรณยุกต์ ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานนั้น การใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ การเขียนคำทับศัพท์ ไม่ต้องใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ ยกเว้นในกรณีที่คำนั้นมีเสียงซ้ำกับคำไทย จนทำให้เกิดความสับสน อาจใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ได้ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเพิ่มรูปวรรณยุกต์ไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 45 คำ เช่น กิตาร์, คอนโดมิเนียม, แจ๊ซ, ซ็อค, ซ้อศ, ทาวน์เฮ้าส์, บัลเลต์, ไนท์คลับ, ฟล๊อต, และโอปะเรเตอร์

1.1.2 มีการเพิ่มรูปไม้ไต่คู้ ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานนั้น การใช้ไม้ไต่คู้ จะใส่เพียง 2 กรณี คือ ใส่เพื่อให้เห็นความแตกต่างจากคำไทย และใส่เพื่อช่วยให้ผู้อ่านแยกพยางค์ได้ถูกต้อง พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเพิ่มรูปไม้ไต่คู้ไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 10 คำ เช่น แซกโซโฟน, เท็ค, แบ็ค, ป๊อป, เม็คอัพ สเต็ป และเอฟเฟ็ก

1.1.3 มีการเพิ่มเครื่องหมายทัณฑฆาตในคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน การใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตจะใช้ในกรณีพยัญชนะตัวที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้, คำหรือพยางค์ที่ตัวสะกดมีพยัญชนะตามมาหลายตัว ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงตัวสุดท้ายแต่เพียงแห่งเดียว และคำหรือพยางค์ที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงอยู่หน้าตัวสะกด ที่ยังมีพยัญชนะตามมาอีก ให้ตัดพยัญชนะที่อยู่หน้าตัวสะกดออก และใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเขียนของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 11 คำ เช่น แก๊งค์, แชมม์, ดิสท์, บอลล์, ฟุตบอลล์ และไอเดียร์

1.1.4 มีการใช้พยัญชนะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเขียนของราชบัณฑิตยสถาน ดังที่ตารางเทียบเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถานได้ระบุไว้ จำนวน 74 คำ เช่น กาชโน, คอคเทล, แจ็คพอด, ซ็อก, เซ็ค, ซอฟท์แวร์, เทค, ธิม, บอยคอตต์ และไฮสกูล

1.1.5 มีการใช้สระไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเขียนของราชบัณฑิตยสถาน ดังที่ราชบัณฑิตยสถาน (2558: เว็บไซต์) ได้นำเสนอหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถานไว้ว่า สระ ให้ถอดตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ โดยเทียบเสียงสระภาษาไทยตามตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถานได้ระบุไว้จำนวน 31 คำ เช่น คอนเสิร์ต, ซูเปอร์สตาร์, บังกาโล, ฟิลลิ่ง แมกกาซีน, โรมานซ์, วิดีโอ, สปาเก็ตตี, อาเซีย และอินโดเนเซีย

1.1.6 มีการตัดรูปวรรณยุกต์ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดรูปวรรณยุกต์ จำนวน 18 คำ เช่น แซมบี้, ซัมเมอร์, ดิส, เทสต์, โปรดักชั่น, โฟสท์, เลิฟสตอรี, สปอนเซอร์, แอร์โฮสเตส และแอมเบอร์เกอร์

1.1.7 มีการตัดรูปไม้ไตคู่ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดรูปไม้ไตคู่ จำนวน 7 คำ เช่น คอมเมนต์, ซอปปัง, เซกซี, ทอมบอย และลอบบี้

1.1.8 มีการตัดพยัญชนะ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดรูปไม้ไตคู่ จำนวน 4 คำ เช่น คาบอย, โบลิ่ง, สคริป และเลิฟ

1.1.9 มีการเพิ่มพยัญชนะ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเพิ่มพยัญชนะ จำนวน 2 คำ เช่น เปียนโน และ โปรมแกรม

1.1.10 มีการเขียนตามชื่อที่ใช้กันมานานแล้ว จำนวน 1 คำ เช่น อิงแลนด์

1.2 การเก็บรวบรวมคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วงพ.ศ. 2533 – 2553 พบทั้งหมด 19 หมวดอักษร 340 คำ ปรากฏวิธีเขียนทั้งหมด 640 รูปแบบ ซึ่งมีคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่เขียนตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานทั้งหมด 262 คำ เช่น กรรพฟิก, คลับ, จ๊อบ, ซ็อก, ซัมเมอร์, ดราม่า, ทอล์ก, บรอดเวย์, ปาร์ค และไฮไลต์

คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีวิธีการเขียนไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน มีจำนวน 378 คำ ปรากฏวิธีการเขียนที่แตกต่างกัน สามารถสรุปวิธีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์

ของราชบัณฑิตยสถาน ได้ 16 วิธีดังนี้

1.2.1 มีการเพิ่มรูปวรรณยุกต์ ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานนั้น การเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ไม่ต้องใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ ยกเว้นในกรณีที่มีเสียงซ้ำกับคำไทย จนทำให้เกิดความสับสน อาจใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ได้ จำนวน 117 คำ เช่น กร๊าฟ, คลิ๊ก, แจ๊ซ, ซ้อป, ซับไตเติ้ล, ดรามา, ท้อป, บัลเลต์ และแอ๊ปเปิ้ล

1.2.2 มีการเพิ่มรูปไม้ไตคู้ ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานนั้น การใช้ไม้ไตคู้ จะใส่เพียง 2 กรณี คือ ใส่เพื่อให้เห็นความแตกต่างจากคำไทย และใส่เพื่อช่วยให้ผู้อ่านแยกพยางค์ได้ถูกต้อง พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเพิ่มรูปไม้ไตคู้ ไม่ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 47 คำ เช่น คอนเซ็ป, แจ๊ส, ซ้อต, ซ้อฟ, แด็นซ์, ทรัมเป็ต, เท็คโนโลยี, โปรเจ็กต์, เพอร์เฟ็กต์ และฮิวฮือพ

1.2.3 มีการเพิ่มเครื่องหมายทัณฑฆาตในคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์ การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน การใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตจะใช้ในกรณีพยัญชนะตัวที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้, คำหรือพยางค์ที่ตัวสะกดมีพยัญชนะตามมาหลายตัว ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงตัวสุดท้ายแต่เพียงแห่งเดียว และคำหรือพยางค์ที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงอยู่หน้าตัวสะกด ที่ยังมีพยัญชนะตามหลังมาอีก ให้ตัดพยัญชนะที่อยู่หน้าตัวสะกดออก และใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเขียนของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 13 คำ เช่น แก๊งค์, คลาสส์, ซูเปอร์มาร์เก็ต, ดีไซน์เนอร์, บอยส์แบนด์, เปียร์โน, โพลท์, ฟุตบอลล์, เว็บต์ และสไตลิสต์

1.2.4 มีการเพิ่มพยัญชนะ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเพิ่มพยัญชนะ จำนวน 4 คำ เช่น ซูเปอร์สตาร์, บอดรีการ์ต, ฟรีเรียด และสไตลด์

1.2.5 มีการเพิ่มรูปประวิสรรชนีย์ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการเพิ่มรูป ประวิสรรชนีย์ จำนวน 1 คำ เช่น อะนิเมต

1.2.6 มีการใช้พยัญชนะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเขียนของราชบัณฑิตยสถาน พยัญชนะ ให้ออกเป็นพยัญชนะภาษาไทยตามหลักเกณฑ์ในตารางเทียบพยัญชนะภาษาอังกฤษ ดังที่ราชบัณฑิตยสถาน (2558: เว็บไซต์) ได้นำเสนอหลัก

เกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถานไว้ว่า พยัญชนะให้ถอดเป็นพยัญชนะภาษาไทยตามหลักเกณฑ์ในตารางเทียบพยัญชนะภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถานได้ระบุไว้ จำนวน 108 คำ เช่น กราฟฟิค, ฟิคแบค, เมคอัพ, ร็อคเกอร์, ล็อค, เว็ป, สคริปท์, โหวท, ออฟฟิศ และไฮโล่กท์

1.2.7 มีการใช้สระไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเขียนของราชบัณฑิตยสถาน ดังที่ราชบัณฑิตยสถาน (2558: เว็บไซต์) ได้นำเสนอหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถานไว้ว่า สระ ให้ถอดตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ โดยเทียบเสียงสระภาษาไทยตามตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษของราชบัณฑิตยสถานได้ระบุไว้ จำนวน 21 คำ เช่น แก๊ซ, คอนเซอร์ท, โปรเจ็คท์, ฟิตแบ็ก, ฟิตแบ็ค, วีดีโอ, สตาฟฟ์, ออลิจินัล และฮันนิมูน

1.2.8 มีการตัดรูปวรรณยุกต์ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดรูปวรรณยุกต์ จำนวน 1 คำ เช่น เซิต

1.2.9 มีการตัดรูปไม้ไต่คู้ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดรูปไม้ไต่คู้ จำนวน 9 คำ เช่น คอนเซป, คาแรกเตอร์, คาแรคเตอร์, แชนโซโฟนเวปไซด์, เวปไซด์, เอนจอย, เอนเตอร์เทน และ เอนเทอร์เทน

1.2.10 มีการตัดพยัญชนะ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดรูปไม้ไต่คู้ จำนวน 9 คำ ได้แก่ แกรอลี่, คอมมิตี, คอเมดี้, คาร์บอย, ซาวด์แทร็คส์, โปดักชั่น, โรแมติก, อาร์ติสท์ และ อีเมลล์

1.2.11 มีการตัดพยัญชนะที่มีทัณฑฆาตกำกับ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดพยัญชนะที่มีทัณฑฆาตกำกับ จำนวน 22 คำ เช่น ซิล, เคลีย, แซม, ซอฟ, ดาวโหลด, บอร์ดเวย์, รีเควส, ลิฟ, สไตลิส และฮอล

1.2.12 มีการตัดคำ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดคำ จำนวน 13 คำ เช่น คอนโด, ซุป'ตาร์, เดิร์น, ป๊อบ และไม้คี่

1.2.13 มีการตัดเครื่องหมายหัพภาค พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการตัดเครื่องหมายหัพภาค จำนวน 3 คำ เช่น พีอาร์, ดีเจและวีเจ

1.2.14 มีการสลับตำแหน่งเครื่องหมายทัณฑฆาตในคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ พบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการสลับตำแหน่งเครื่องหมายทัณฑฆาตในคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 คำ เช่น ซาวนด์แทร็คส์, ซาวนด์แทร็ก, ซาวนด์แทร็ค, เซอร์ไพรส์ และไฟล์ท์

1.2.15 มีการเปลี่ยนรูปไม่ได้คู่เป็นรูปวรรณยุกต์ พบคำทับศัพท์ ภาษาต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนรูปไม่ได้คู่เป็นรูปวรรณยุกต์ จำนวน 4 คำ เช่น จ๊อบ, ซ็อก, แแบ็กกราวน์ และป๊อบปูล่า

1.2.16 มีการเปลี่ยนรูปวรรณยุกต์ พบคำทับศัพท์ภาษา ต่างประเทศที่มีการเปลี่ยนรูปไม่ได้คู่เป็นรูปวรรณยุกต์ จำนวน 1 คำ เช่น แด็ด

2. การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏใน นิตยสารบันเทิงระหว่างปีพ.ศ. 2495 – 2532 ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

2.1 คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2495 – 2532 พบทั้งหมด 273 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการ เปลี่ยนแปลงเสียง จำนวน 39 คำ พบมากที่สุด คือการเปลี่ยนแปลงเสียงสระ จำนวน 25 คำ รองลงมา การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ จำนวน 6 คำ การตัดเสียงจำนวน 4 คำ การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์จำนวน 2 คำ การเพิ่มเสียงจำนวน 1 คำ และ การลากเข้าความ จำนวน 1 คำ ตามลำดับ

2.2 คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2533 – 2553 พบทั้งหมด 340 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการ เปลี่ยนแปลงเสียง จำนวน 45 คำ พบมากที่สุด คือ การตัดเสียงจำนวน 20 คำรองลงมา การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ จำนวน 13 คำ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ จำนวน 9 คำ การเพิ่มเสียงจำนวน 3 คำ และการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์จำนวน 1 คำ ตามลำดับ

3. ความหมายและการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษา ต่างประเทศในนิตยสารบันเทิงระหว่างปีพ.ศ. 2495 – 2532 ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

3.1 คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2495 – 2553 พบทั้งหมด 340 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มีการ เปลี่ยนแปลงความหมาย จำนวน 55 คำ พบมากที่สุด คือ ความหมายแคบเข้า จำนวน 32 คำ รองลงมา ความหมายย้ายที่ จำนวน 14 คำ ความหมายกว้างออก จำนวน 7 คำ และไม่ปรากฏความหมายจำนวน 2 คำ ตามลำดับ

3.2 คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง ช่วง พ.ศ. 2533 – 2553 พบทั้งหมด 340 คำ ปรากฏคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่มี การเปลี่ยนแปลงความหมาย จำนวน 109 คำ พบมากที่สุด คือ ความหมายแคบเข้า จำนวน 72 คำ รองลงมา ความหมายย้ายที่ จำนวน 35 คำ กว้างออก 1 คำ และไม่ปรากฏ ความหมายจำนวน 1 คำ ตามลำดับ

วิจารณ์และสรุปผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเขียน การเปลี่ยนแปลงเสียงและการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ตั้งแต่ยุคแรกของนิตยสารบันเทิง เริ่มปีพ.ศ. 2495 - 2532 ซึ่งยังไม่มีหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน และช่วงที่ 2 ระหว่างปีพ.ศ. 2533 - 2553 เป็นช่วงหลังจากมีหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งพบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศทั้งหมด 577 คำ มีรูปแบบ การเขียนทั้งหมด 1,037 คำ โดยวิธีการรวบรวมคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศใช้วิธีการสุ่มจากจำนวนนิตยสารบันเทิง ร้อยละ 10 แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. รูปแบบการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง พบว่าช่วงที่ 1 มีคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง จำนวน 273 คำ มีรูปแบบการเขียนทั้งสิ้น 397 รูปแบบและช่วงที่ 2 มีคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง จำนวน 340 คำ มีรูปแบบการเขียนทั้งสิ้น 640 รูปแบบ ซึ่งจากการศึกษาคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่พบในนิตยสารบันเทิงทั้ง 2 ช่วง พบว่าคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศมีจำนวนมากขึ้น มีรูปแบบการเขียนแตกต่างกันไป โดยในช่วงที่ 1 มีรูปแบบการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศคำเดียวกันหลากหลายกว่าช่วงที่ 2 อาจจะมีสาเหตุมาจากยังไม่มีข้อกำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ที่ชัดเจน ส่วนในช่วงที่ 2 จำนวนของคำทับศัพท์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าบางคำจะมีศัพท์บัญญัติใช้ แต่การเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิงก็ยังคงเป็นที่นิยม อีกทั้งการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิงนั้น ไม่ได้ยึดตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ตามราชบัณฑิตยสถานทั้งหมด คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงส่วนใหญ่จะเขียนตามการออกเสียง มีการใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์เพื่อให้เกิดความเข้าใจคำทับศัพท์ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน แม้ว่าในช่วงที่ 2 ของการศึกษาก็จะมีการกำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์แล้วก็ตาม คำทับศัพท์แต่ละคำก็ยังไม่มีการเขียนชัดเจน คำทับศัพท์บางคำที่ถูกบัญญัติไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแล้ว ก็ยังพบว่ามีรูป

แบบการเขียนที่แตกต่างจากราชบัณฑิตยสถาน โดยเฉพาะการใส่รูปวรรณยุกต์ตามเสียงที่ออกโดยไม่คำนึงว่าเป็นคำที่มาจากภาษาใด ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของกำชัย ทองหล่อ (หลักภาษาไทย, 2537: 186) กล่าวถึงการใส่รูปวรรณยุกต์ไว้ว่า ถ้าเป็นคำที่มาจากภาษาภาคยุโรป ควรเขียนเป็นรูปสามัญโดยไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์ส่วนการที่จะออกเสียงเป็นรูปวรรณยุกต์อะไร ให้เป็นหน้าที่ของผู้อ่าน คืออาจจะอ่านอย่างสำเนียง ไทย ๆ ตรงตามรูปก็ได้หรือจะอ่านตรงตามสำเนียงเดิมก็ได้ เช่น ดอกเตอร์, ไกเซอร์, เมตร, ซอลัก, ออกซิเจน, ออฟฟิศ, เฮนรี, แมรี, สกอตแลนด์, สตรีต, เลกเซอร์ และ ลอตเตอรี ฯลฯ ส่วนถ้าเป็นคำไทยหรือคำที่มาจากภาษาอื่น นอกจากภาษาภาคยุโรป ให้ใส่รูปวรรณยุกต์ตรงตามสำเนียงที่ต้องการ เช่น ร่วม, ได้, บ่อ, เล่ห์, บ้วน, กักมันตั้ง, แป๊ะชะ, ก้วยเตี๋ย, บะหมี่, เต้าหู้, เบาได้, อะเต็งหูน, ลุนเผล่ เป็นต้น

2. การเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงพบว่า ช่วงที่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ จำนวน 39 คำ และช่วงที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ จำนวน 45 คำ โดยช่วงที่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงเสียง 6 รูปแบบ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์การเพิ่มเสียงและการลากเข้าความ ส่วนช่วงที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงเสียง 5 รูปแบบ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ การเพิ่มเสียงและการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเสียงของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศอาจเกิดจากการออกเสียงคำทับศัพท์นั้นๆ ให้เข้ากับสำเนียงของคนไทยหรือความนิยมของคนในแต่ละยุคสมัย การเปลี่ยนแปลงเสียงจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้วิธีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศเกิดความคลาดเคลื่อนไปจากหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถานได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชตพล ชัยเกียรติธรรม (2543: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การใช้คำทับศัพท์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีผลต่อการเขียนคำทับศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวโดยสรุปว่า การทับศัพท์ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีทั้งสิ้น 11 วิธี ได้แก่ การทับศัพท์ความหมายหายไป, การทับศัพท์คงเดิม, การทับศัพท์เทคนิคเฉพาะด้าน, การตัดคำ, การซ้อนคำ, การทับศัพท์พร้อมกับคำแปล, การทับศัพท์ผสมกับภาษาอื่น, การย่อคำ, การทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป, การซ้ำคำ, การเติมคำข้างหลัง และคำทับศัพท์ในหนังสือพิมพ์รายวันไทยไม่มีผลต่อการเขียนคำทับศัพท์ของนักเรียนด้านการสะกดคำทับศัพท์ที่ถูกต้อง แต่มีผลต่อการเขียน คำทับศัพท์ของนักเรียนด้านการแปลความหมายของคำทับศัพท์เป็นภาษาไทย

3. ความหมายและการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิงผู้วิจัยได้อาศัยเกณฑ์การพิจารณาจำแนกลักษณะการเปลี่ยนแปลงความหมาย ตามที่ พระยาอนุนามนราชชน (นิรุกติศาสตร์ภาค 2, 2511: 257) ได้จัดหมวดหมู่ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความหมายแคบเข้า เป็นการนำคำที่มีความหมายหลายอย่างไปใช้เพียงความหมายใดความหมายหนึ่ง เมื่อใช้คำนั้นในความหมายแคบอยู่เสมอก็จะทำให้ความหมายอื่นหมดไป คงเหลือแต่ความหมายที่แคบเพียงความหมายเดียว 2) ความหมายกว้างออก เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะอย่าง ต่อมานำไปใช้หมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและ 3) ความหมายย้ายที่ เป็นคำที่มีความหมายเปลี่ยนไปจากความหมายเดิมอาจเป็นไปในลักษณะข้างเคียงหรือเปลี่ยนไป เนื่องจากความเข้าใจความหมายเดิมคลาดเคลื่อน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามเกณฑ์ที่นำมาวิเคราะห์ โดยพบว่า ช่วงที่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ จำนวน 55 คำ และช่วงที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ จำนวน 109 คำ ทั้ง 2 ช่วง มีการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ 3 รูปแบบ ได้แก่ ความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก ความหมายย้ายที่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายแคบเข้าและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องวิวัฒนาการคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษารายวิชาวิวัฒนาการภาษาไทยและอักษรไทยได้

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในงานเขียนประเภทอื่น เพื่อให้เห็นการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยลุ่มลึกยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในเอกสารประเภทอื่น เพื่อให้เกิดการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลให้ลุ่มลึกรอบด้านขึ้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏ

ในนิตยสารบันเทิงเปรียบเทียบกับนิตยสารประเภทอื่น

2.3 ควรศึกษาปัจจัยและบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเสียงและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในนิตยสารบันเทิง

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2537). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์. (2546). **อิทธิพลภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ชญานูช วีรสาร. (2543). **เนื้อหาต้นบันเทิงในหนังสือพิมพ์รายวัน**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร-มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดรุณี หิรัญรักษ์. (2530). **นิตยสาร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรกชัย มัทธนะสิน. (2528). **หน่วยคำภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- นवलวรรณ พลังคะพันธ์พงศ์. (2541). **วิเคราะห์ภาษาในนิตยสารบันเทิง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาริรัตน์ สมิงแก้ว. (2545). **การปนภาษาอังกฤษในข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา นิราศพร. (2530). **การยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยระหว่าง พ.ศ. 2417 – 2453**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- บรรจบ พันธุ์เมธา. (2551). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รามคำแหง.
- บุษยากร ตีระพลดีกุลชัย. (2548). **การสื่อข่าวเบื้องต้น**. ลำปาง: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
- ประมะ สตะเวทิน. (2539). **การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2526). **การเปลี่ยนแปลงของภาษา: คำยืมในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุธนบุรี.
- พนม วรรณศิริ. (2544). **การสื่อข่าวและการเขียนข่าว**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- พีระ จิโรโสภณ. (2528). **เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ภณรัตน์ คชสิทธิ์. (2549).การใช้คำปนภาษาอังกฤษในการเขียนข่าวและบทความ
ทางการเมืองในนิตยสารข่าวรายสัปดาห์.ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัชตพล ชัยเกียรติธรรม. (2543).การวิเคราะห์การใช้คำทับศัพท์ในหนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทยที่มีผลต่อการเขียนคำทับศัพท์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546).พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- “_____”. (2552).หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ.[ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก: <http://royin.go.th> [วันที่ 10 ธันวาคม 2558].
- วชิราวุฒหตรี. (2546).การศึกษาสำนวนที่ใช้ในวงการบินเชิงจากหนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2544.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. (2524).ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย.
กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2533).ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ:วิวัฒนาการภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2550).ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ ออยุธยา, (ม.ป.ป).อิทธิพลภาษาต่างประเทศ.เอกสาร
ประกอบการสัมมนาเรื่อง การใช้ภาษาไทย. ม.ป.ท.
- สิทธา พินิจภูวดล. (2548). “ภาษาข่าว.”หน่วยที่ 5. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2544).การบรรณาธิการหนังสือพิมพ์และนิตยสาร.กรุงเทพฯ:
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศศิธร ทศนัยนา. (2535).การศึกษาลักษณะภาษาของข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทยปีพ.ศ. 2531.วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2547).“วิวัฒนาการของการยืมคำและการบัญญัติศัพท์
ในสังคมไทย.”วารสารอักษรศาสตร์. ปีที่ 33 ฉบับที่ 1: 185 – 211.

อนุমানราชธน, พระยา.(2511).**นิรุกติศาสตร์ภาค 2**.พิมพ์ครั้งที่ 2. พระนคร:
โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

Katz, Jerrold J. (1972). **Semantic Theory**. A Harper
International Edition.

Schaff, Adam. (1973). **Language and Cognition**. introduction
by Noam Chomsky McGraw-Hill Book Company.